

Sygn. akt V KZ 22/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2017 r.,
po rozpoznaniu w sprawie **S. K.**,
skazanego z art. 61 § 1 k.k.s., art. 56 § 1 k.k.s. i in.,
zażalenia skazanego,
na postanowienie Sądu Okręgowego w O.,
z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII Ka [...],
o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie
i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 21 lutego 2017r.,
sygn. VII Ka [...],
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017 roku Sąd Okręgowy w O. nie uwzględnił wniosku skazanego S. K. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt VII Ka [...].

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany S. K., zarzucając naruszenie art. 126 § 1 k.p.k. przez błędną wykładnię sformułowania „z przyczyn od strony niezależnych”. W uzasadnieniu zażalenia skazany podniósł, że dopiero w dniu 22 marca 2017 r. dowiedział się, że jego obrońca nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i nie wniósł kasacji.

W konkluzji skazany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego S. K. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 k.p.k., a w postępowaniu kasacyjnym w myśl art. 524 § 1 k.p.k., 7-dniowy zawity termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, biegnie od daty ogłoszenia tego wyroku, a jeżeli ustawa przewiduje doręczenie orzeczenia, od daty jego doręczenia (w przedmiotowej sprawie ta ostatnia okoliczność jednak nie zachodziła). Jedynie w sytuacji, gdy niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyny od strony niezależnej, możliwe jest jego przywrócenie, a i to pod warunkiem złożenia stosownego wniosku w kolejnym terminie zawitym 7 dni od ustania przeszkody (art. 126 § 1 k.p.k.). Wskazane przez skazanego S. K. okoliczności nie uzasadniają przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy w szczegółowy sposób odniósł się do argumentów przedstawionych przez wnioskodawcę i wykazał, dlaczego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nie mógł zostać uwzględniony. Nie ma więc potrzeby powielać zawartej tam argumentacji, gdyż byłoby to postąpienie zbędne. Wypada jedynie wskazać, że skazany S. K., będąc prawidłowo zawiadomionym o terminie rozprawy odwoławczej, wyznaczonej na dzień 21 lutego 2017 roku, a nie stawiając się na niej, sam zrezygnował z możliwości uzyskania bezpośrednio od Sądu pouczenia w przedmiocie sposobu i terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Przedstawiona zaś w tym zakresie argumentacja skazanego, że reprezentująca go obrońca „odradziła” mu udział w rozprawie, nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się natomiast do kwestii niezłożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku przez reprezentującego skazanego obrońcę z urzędu to

przede wszystkim należy zauważyć, że obowiązki takiego obrońcy wygasają z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania, w którym został ustanowiony (art. 84 § 2 k.p.k.). Tym samym z chwilą ogłoszenia wyroku Sądu odwoławczego obrońca z urzędu nie był już zobowiązany do podejmowania dalszych czynności procesowych w imieniu i na rzecz oskarżonego (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2012 r., V KZ 1/12, OSNKW 2012, nr 6, poz. 58*). Z art. 86 § 2 k.p.k. wynika natomiast, iż udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego udziału w nim oskarżonego, przez co należy rozumieć – poza stawiennictwem – samodzielne podejmowanie przez oskarżonego czynności, do których jest uprawniony (*por. wyrok SN z 18 grudnia 1973 r., V KRN 355/73, OSNKW 1974, nr 1, poz. 17*).

Jedynie na marginesie należy wskazać, że wbrew temu, co twierdzi skazany, z przedłożonych przez niego treści wiadomości tekstowych wynika, że skazany nie mówił nic obrońcy o kasacji po wydaniu wyroku i dlatego nie składała ona wniosku o uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego.

Nie znajdując zatem postaw do uwzględnienia wniesionego zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.